

Vogels kijken langs De Digitale Snelweg

Nummer 90

Peter Meijer

Schandalig

Bij de bergpas Colle di San Zeno (Lombardije, Italië) vond in oktober 2011 een moordpartij plaats. Jagers schoten hier veel overvliegende Vinken, Kepen, Graspiepers en Appelvinken uit de lucht. Het Comité tegen Vogelmoord (Committee Against Bird Slaughter (CABS) heeft de moordpartij op video gezet en die op YouTube gepubliceerd (<http://www.youtube.com/watch?v=YvraTjbOdDo>). Wie deze beelden bekijkt wordt onpasselijk van dit gedrag van mensen. Dat zoiets in Europa nog kan plaatsvinden, is onbegrijpelijk. Gedurende diverse dagen in oktober riskeerden leden van CABS en van de Bond voor de Afschaffing van Jagen (the League for the Abolition of Hunting (LAH) hun leven of een afgeschoten ledemaat door zich tussen de jagers te begeven. De jagers hadden met deze natuurbeschermers niets te maken. De situatie werd door één van de CABS-leden beschreven als surrealistisch. Elk uur werden er zo'n vijftienhonderd schoten gelost. Een enorm aantal vogels werd neergeschoten en kwam dood of

gewond op de grond terecht. De dappere strijders kregen voortdurend hagelkorrels over zich heen. Dat dit nog kan!

Een persiflage op jagers vindt u op verscheidene andere links. Bijvoorbeeld die naar videoclips van de Belgische komiek Kamagurka of van Van Kooten en De Bie helpen. Deze fimpjes helpen ons weer onze boosheid te reguleren. Zie: <http://www.youtube.com/watch?v=f4fLqCpbR1A> of <http://www.youtube.com/watch?v=I18aMG2Mm6k>.

Communicatie

Henk Blok wees mij op de volgende link: <http://www.nu.nl/wetenschap/2680713/raven-gebruiken-gebaren-communiceren.html>. Daar vinden wij het resultaat van een Duits-Oostenrijks onderzoek. 'Net als mensen kunnen Raven dingen aanwijzen of objecten oppakken om de aandacht te trekken'. Het verslag staat in het digitale tijdschrift 'Nature Communications'. Tot voor kort werd gedacht dat alleen primaten zich dit soort gedrag aanmeten. Het kunnen maken van gebaren zit er bij mensen al vanaf de geboorte in. Baby's maken al gebruik van gebaren als aanwijzen of aanbieden (pak dit aan). Ook bij andere primaten als Chimpansees zijn zulke gebaren waargenomen, zij het zelden. Doordat zulke gebaren een

Een Blauwstaart landend op een cactus.
Foto: Michele Viganò.

De Blauwstaart is een soort die veel vogelaars graag zouden willen zien.
Foto: Justyn Stahl.

toonbeeld zijn van intelligentie, dachten onderzoekers dat andere dieren er niet toe in staat waren. De wetenschappers bewijzen door dit onderzoek dat het anders zit. Zij observeerden twee jaar lang een ravenkolonie in een natuurgebied in Oostenrijk. Daar ontdekten ze dat de vogels in staat waren met hun snavel dingen aan te wijzen, zoals mos, stenen of twijgjes. Ze zagen bovendien dat de Raven vervolgens gezamenlijk aan het werk gingen met de aangewezen objecten. Het aanwijzen gebeurde vooral richting de andere sekse. De onderzoekers gaan er daarom vanuit dat het wordt gebruikt om de interesse van een potentiële partner te testen of om een al bestaande band te versterken.

Blauwstaart in Californië!

De Blauwstaart was heel lang een wenssoort van veel vogelaars. Inmiddels is er in ons land een aantal keren een Blauwstaart waargenomen. Jethro Runco onderzoekt op het eiland San Clemente voor de kust van Californië enkele endemische soorten op dit eiland, waaronder ondersoorten van de Amerikaanse Klapetekster *Lanius ludovicianus mearnsi* en Bells Gors *Amphispiza belli clementeae*. Het was de

tweede keer dat de soort in de Verenigde Staten, buiten Alaska, werd gevonden. Dat was op 6 december 2011. De eerste keer dat de soort in de Verenigde Staten werd gezien, was op 1 november 1989, ook op een eiland voor de kust van Californië. De Blauwstaart is een vogel die vooral in Noord-Scandinavië en Oost-Rusland broedt. Ze overwinteren in Azië. Meer informatie over Blauwstaarten is ook te vinden op: http://ebird.org/content/ebird/news/RFBLC_CA. Eén van de foto's laat zien dat de Blauwstaart op een cactus gaat zitten. Het trieste van de ontdekking is dat de vogel door de bedreigde endemische Klapetekster gepakt is en als maaltje diende.

Dialecten bij vogels

Op de website van de BBC staat een videoclip over het feit dat vogels net als mensen verschillen in stem vertonen als verscheidene regio's worden bekeken. Kijk op: <http://www.bbc.co.uk/news/science-environment-16154490>. Natuurlijk wisten wij al dat die verschillen er waren. Maar nu beweren wetenschappers dat er een opmerkelijk verschil in de toonhoogte van een roep is als stadsvogels vergeleken worden met soortgenoten op het platteland. Als voorbeeld laat men het geluid van twee Koolmezen horen. De stadsvogel zou een hoger geluid geven om zo de echo die komt van belendende percelen, te elimineren. Natuurlijk hoor ik het verschil tussen de twee Koolmezen die men laat horen, maar of dat nu door de stedelijke of landelijke omgeving beïnvloed wordt?

De BBC laat op haar website horen hoe verschillend Koolmezen zingen in steden en op het platteland.

Zwartkeelspecht

Op <http://tinyurl.com/cqafkwk> is een filmpje te zien met een Zwartkeelspecht *Campophilus melanoleucos*, in het Engels: Crimson-crested Woodpecker. De vogel keert terug naar zijn of haar nest. Als deze het nesthol wil in gaan, komt er een slang tevoorschijn die zich mogelijk tegoe wilde doen aan de eieren van de specht. Het is een

Yellow-bellied Puffing Snake *Pseustes sulphureus*. Er ontstaat een gevecht. De opnamen zijn gemaakt in Brazilië. Het is natuurlijk prachtig dat men tegenwoordig met moderne opname-apparatuur overal filmpjes kan maken. Hoe het met de specht afloopt, wordt niet duidelijk. Het fragment is desondanks beslist de moeite van het bekijken waard. Spectaculair!

Extremadura

Er zijn plekken waar elke vogelaar wel eens naar toe wil. Als je nu eens met het gezin naar dit prachtige gebied wilt, hoe pak je dat dan aan? Henk de Lange beschreef in een prachtig verslag hoe hij dit in mei 2010 organiseerde. Dat verslag is zeer boeiend en al die prachtige vogelsoorten in die fraaie gebieden wil iedere vogelaar wel zien. Kijk op: http://www.avifaunagroningen.nl/index.php?option=com_content&view=article&id=536. Stuur voor meer informatie een bericht per e-mail naar: henkdelange@gmail.com.

Geoorde Futen zien asfalt aan voor water

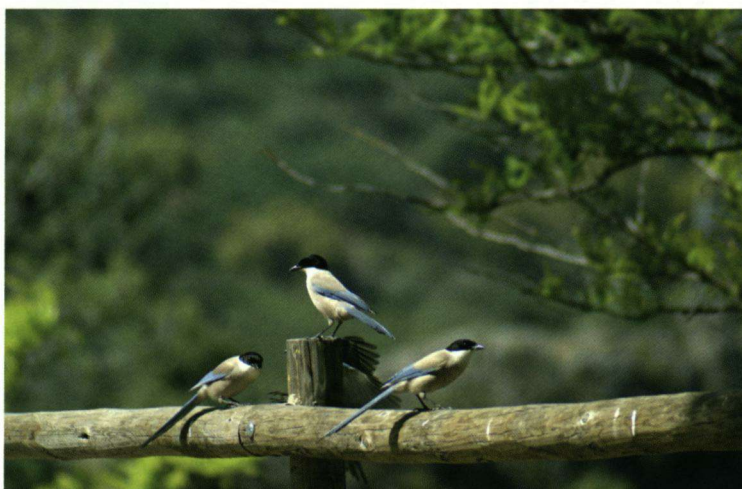
Op <http://www.nu.nl/buitenland/2693689/vogels-zien-parkeerplaats-waterplas.html> is te lezen dat duizenden Geoorde Futen in de Amerikaanse staat Utah op akelige wijze aan hun eind zijn gekomen. De watervogels zagen een parkeerplaats van een vestiging van de winkelketen Walmart in het zuiden van de staat waarschijnlijk aan voor een waterplas. Zij streken neer en moesten hun vergissing met de dood

bekopen toen ze te pletter vlogen op het asfalt. Ook op andere plekken stortten vogels neer. Overal in de omgeving werden dode en gewonde vogels aangetroffen. De vogels waren waarschijnlijk onderweg naar Mexico. De verwarring ontstond mogelijk doordat de vogels in een sneeuwstorm terechtkwamen. Hoewel duizenden vogels het leven verloren, zijn er toch ook zo'n tweeduizend gered.

De geheimzinnige vogel van Ulieta

In juli 2010 stuurden Christine Ledger en Geoff Alves uit Canberra (Australië) mij een e-mailbericht en vroegen of ik als vogelmaatje met hen in Noord-Holland vogels wilde gaan kijken. Mijn aanbod staat op <http://www.birdingpal.com>. Daar maken zo af en toe vogelaars van elders gebruik van. In 2011 gingen wij met een groep andere KNNV-leden naar de West-Australische stad Perth. Eind oktober bezochten mijn vrouw en ik daar Christine en Geoff. Het werd een fantastische ontmoeting en een reis met veel vogelsoorten. Christine gaf mij voor de terugreis het boek 'The Conjuror's Bird' van de auteur Martin Davies. Een soort speurtocht naar een vogel waarvan alleen een tekening bestaat. Een heel interessant boek en ik raad u aan dat te lezen. Bij een filiaal van de supermarkt Aldi lag eind december 2011 een boek met twee verhalen. Eén daarvan is de 'Verloren Vogel'. Het bleek de vertaling van het boek dat Martin Davies schreef. De tekening van de vogel werd lang geleden gemaakt, in de tijd dat

Blaauwe Eksters vallen elkaar lastig op een hek in het natuurpark Monfrague. Meer informatie over de vogels dit gebied is te lezen in het reisverslag van Henk de Lange. Foto: Henk de Lange.

Foster's tekening van de misterieuze Conjurer's Bird in het Natural History Museum.

de Britse ontdekkingsreiziger Cook met het schip Endeavour voor de tweede keer naar Australië en naar de Stille Zuidzee voer (in 1772). Op het Polynesische eiland Raiatea (in de lokale taal: Ra'iatea, maar in het boek nog Ulieta genoemd) verzamelde George Foster toen vogels. Raiatea is onderdeel van een groep eilanden waar ook Tahiti toe behoort. Eén van die vogels die Foster verzamelde, bleek een uniek exemplaar van een soort die nooit meer in het wild werd aangetroffen. Foster tekende de vogel. Deze tekening is nu in het bezit van het Natural History Museum in Londen. Zie: <http://www.nhm.ac.uk/about-us/>

■ P.C. Meijer, Mossel 16, 1775 JB Middenmeer, (0227) 50 35 59; e-mail: digitalesnelweg@petercmeijer.nl.

news/2007/february/news_10423.html.

De vogel werd beschreven als de lijsterachtige soort *Turdus ulietensis* of als *Turdus badius*. Het was echter zeer waarschijnlijk helemaal geen lijsterachtige. Wat het wel geweest is zal wel voor altijd een mysterie blijven. Zie ook: <http://mostlyfiction.com/mystery/davies.htm>. Het boek van Davies wil ik graag aanbevelen als zeer onderhoudend, spannend en voor de geïnteresseerden in vogels erg interessant.

Mocht u mij op zaken willen attenderen of naar aanleiding van bovenstaande reageren dan kunt u mij bellen of een e-mail sturen. Mijn website vindt u op: <http://www.petercmeijer.nl>. Hier vindt u een link naar *het Vogeljaar* en de genoemde links uit de rubriek 'Vogels kijken langs De Digitale Snelweg'. Ook de websites van vogelaars en vogelorganisaties kunt u hier vinden.